

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

เรียนมาเพื่อตัวเอง

สอบตกเสียใจนี้ไม่ใช่เล่นเหมือนกันนะ สอบเปรียญตกนี้เสียใจมากเรา อยากให้กรรมการมาแปลให้เราดู มันเป็นอย่างไงมันผิดตรงไหน เราเคยได้พูดให้ผู้กำกับฟัง เอ๊ทำไมมันเป็นอย่างนี้ เรียกว่าเต็มภูมิเลยเปรียญ สอบปีที่ ๑ ตกก็ยังไม่เท่าไร ปีที่ ๒ นี้เรียกว่าเต็มภูมิเลยละ สอบยังตกต่อหน้าต่อตา อันนี้ตัวสั้นเลยนะ โอ้ มันตกที่ตรงไหน อยากให้กรรมการที่ตัดสินให้เราตกนั้นมาแปลให้เราดู ให้มาสัมผัสสัมพันธ์ทุกอย่างให้เราดูมันเป็นยังไง นู่นนะมันโมโห

ทำให้คิดอันหนึ่งเหมือนกัน อันนี้ก็คงจะเป็นเกี่ยวกับเรื่องนักรธรรมเอก ตอนนั้นนักรธรรมเอกยังไม่ได้ สอบเปรียญตกไป นักรธรรมขึ้นตามๆ กันไป พอสอบตกปีที่ ๑ ปีที่ ๒ นี้เสียใจมาก นักรธรรมเอกยังไม่ได้นะ พอปีที่ ๓ มันเหมือนกับมันคอยกัน ลักษณะนั้นละเราพิจารณา เอ้อ จะติกรรมการเขาอะไรก็ตำหนิอยาก ต้องติกรรมของเจ้าของกรรมมันคอยกันอะไรไม่รู้ละ พอนักรธรรมเอกได้ปั๊บเปรียญปั๊บพร้อมกันไปแล้วเสียเหมือนว่าคอยนักรธรรมเอกเสียก่อนๆ

ที่เสียใจมากสอบเปรียญ ๓ ตก ๒ ปีนะ ตกถึง ๒ ปี ปีที่ ๓ ถึงได้ ตกปีที่ ๒ เสียใจมากที่สุดเลย พอปีที่ ๓ นี้ นักรธรรมเอกได้มามันเลยไปพร้อมกันเลย เพราะมันแน่ใจแล้วว่าไม่ตก ๆ มันตกได้ยังไง แต่พอนักรธรรมเอกมาถึงนั้นแล้วปั๊บไปด้วยกันเลย โอ้มันคงจะคอยกันเราว่า ก็เป็นจริง ๆ พอจบแล้วไปเลย เข้าป่าเลย ครูบาอาจารย์ที่จะให้เป็นครูสอนพวกนักรธรรม สอนพวกบาลีอะไรไม่เอาทั้งนั้น จะไปสอนตัวเอง ว่าอย่างนั้น ก็เป็นจริง ๆ นะ ทีนี้จะไปสอนตัวเอง เรียนมาเพื่อตัวเอง เราจะไปสอนตัวเอง พอสอบได้ปั๊บออกเลย

ก็เดชะเหมือนกันนะ ออกปฏิบัตินี้ไม่มีอะไรขัดข้อง ออกได้สะดวกๆ เลย มันหากหลุดหากพันไปได้ รอดไปได้ๆ อุปสรรคมันมี ครูบาอาจารย์ผู้ใหญ่ท่านมีความเมตตาสงสารมีความผูกพันอะไรเราก็รอดไปได้ๆ ผ่านไปได้เลย เฉพาะอย่างยิ่งสมเด็จพระสังฆราช วัดพระศรีมหาธาตุ โอ้ย เอาจริงเอาจังมาก ตามต้อนเลยจะเอากลับมากรุงเทพฯ มันก็รอดไปได้ รอดไปได้อีก

วันนี้จะไปเลี้ยงอาหารช่าง ช่างมีสักเท่าไรเราจะเตรียมอาหารไป บอกลูกศิษย์เรียกบร้อยแล้ว อาหารช่างคืออะไรบ้าง เอาไปให้พอ เผื่อไว้เลย อย่างคราวที่แล้วก็พอเหลือ จำนวนที่เหลือนี้ให้เขาเก็บไว้ แล้วช่างมันมาเป็นคณะ ๆ หรือเป็นโขลง ๆ โขลงละ

๑๐ กว่าตัว (ประมาณ ๑๕ ตัวครับ) เออนั้นละ พวกนี้เราให้พอมหมดเลย พอมพวกนี้พอมพวกนี้ไป อาหารก็เหลือ เหลือแล้วให้พวกหลัง คราวที่แล้วเหลือ คราวนี้จึงสั่งเอาให้มากๆ ไปเลี้ยงช้าง

สงสารเขา เขาจะหากินที่ไหนก็อาศัยคน อยู่ในเมืองเขาหากินโดยลำพังไม่ได้นะ มีคนให้กินๆ เพราะฉะนั้นช้างถึงพอมโซ เราเห็นช้างที่ไหนๆ มีแต่พอมแต่โซ กับไปเห็นที่น้ำหนาว อู๋ย เราเลยรักมันเลยนะ ช้างป่าที่น้ำหนาว เราเคยเห็นช้างบ้านเราไม่ทราบว่ามีตัวๆ ก็ครั้งก็เห็น มันพอมโซลักษณะเดียวกันไปหมด จนอดคิดไม่ได้ว่าช้างต้องเป็นอย่างนี้ ไม่อ้วน ต้องเป็นอย่างนี้ช้าง เลยคิดไปอย่างนั้น ที่นี้พอมเอาอาหารไปส่งพวกด่านเขา พวกรักษาสมบัติของชาตินั่นแหละพวกด่าน พอดีผ่านเข้าไปตรงนั้นเป็นกลางวันนะ ช้าง ๕-๖ ตัว เขาออกมาถนนพอดี กลางวันนะมา

หัวหน้าเขา อู๋ย ตัวใหญ่ นะ เขาคงจะเคยกับคนผ่านถนนไปมาอยู่แล้วแหละทำ ดูลักษณะเขาไม่เห็นกลัวอะไรนัก พอมเห็นคนตัวหัวหน้าเขายืนก็ดู พอมไปถึงนั้นเราสั่งคนขับรถว่าอย่าเปิดแตรนะ ไปจอดตรงนั้นเลยเชียว เขากำลังออกมา กลางวันนะ ตามธรรมดาช้างมักจะออกกลางคืน นี่กลางวันเขาก็ออก ช้าง ๕-๖ ตัว ตัวใหญ่ มองตัวไหนธรรมดาแล้วน่ากลัวนะ นี่กลายเป็นน่ารักไปหมด อ้วนเหมือนหมู อ้วน เหมือนกันหมด ตัวใหญ่ก็อ้วน ตัวเล็กอ้วนเหมือนกันหมดเลย อู๋ย ช้างป่าเป็นอย่างนี้เอง

เราจึงได้รู้เรื่องช้างบ้านมันอาหารไม่พอม แต่ก่อนคิดว่าช้างมันต้องเป็นอย่างนี้รูปร่างของมัน มันไม่อ้วนแหละ พอมเห็นช้างป่าเข้าแล้ว โอ มันเหมือนหมูจริงๆ คือไม่ว่าตัวเล็กตัวใหญ่น่ารักด้วยกันทั้งนั้น อ้วนเหมือนหมูเลย เพราะเขาหากินโดยลำพังเขาเข้าทำดินนะ พอมเราไปตัวหน้าเขาก็ค่อยไป ตัวเล็กมีสองตัว และตัวใหญ่ขนาดข้างนั้นข้างนี้ ตัวนั้นไปข้างหน้าตัวใหญ่ นะ ตัวนี้ขนาดข้างนี้ๆ และอีกตัวหนึ่งอยู่ทางด้านหลัง พอมเห็นเราไปก็ร้องแวกๆ เราก้เป็นแต่เพียงว่าอย่าเปิดแตร เขาก็ไม่ได้กลัวนักนะ เป็นลักษณะريبๆ ด่วนๆ นิดหน่อยเท่านั้น

เวลาเขาพ้นจากทางไปแล้วตัวสุดท้ายหันหน้ามาดูเรา เฉยเลย เราก้เฉย พอดูมันชัดเจนเราก้ผ่าน เขาก้ยังอยู่นั้นนะ เขาไม่ค่อยกลัว แสดงว่าเขาเคยผ่านไปผ่านมาแล้ว ไม่มีอันตราย อู๋ย น่ารักมาก ได้ไปเห็นที่ว่าช้างอ้วนเหมือนหมูจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา คือหากินโดยลำพังเขา ดงอันนั้นเขาเรียกทุ่งกะมั่ง ดงใหญ่ที่สุดเลยดงนั้น ช้างหากินตามความสะดวกสบาย อาหารไม่อดไม่อยาก เพราะฉะนั้นช้างจึงอ้วนเหมือนกันหมด เราเลยติดหูติดตาเลยรักช้าง ๕-๖ ตัว ไม่จืดไม่จางนะเห็นเขารัก ไปคราวหลังนี้มันไปไหนแล้วไม่เห็นอีก เลยไม่เห็นจนกระทั่งทุกวันนี้ นานๆ เขาจะผ่านมาที่ อ้วนเหมือนหมูอาหารเขาพอม วันนี้ไม่พูดไม่เทศน์อะไร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz